

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

zo 17. februára 2017*

„Mimozmluvná zodpovednosť — Dôkaz o existencii, platnosti a rozsahu ochrany skoršej ochrannej známky — Medzinárodný zápis, v ktorom je vyznačená Európska únia — Rozhodnutie, ktorým sa zamietá námietka z dôvodu neexistencie dôkazu skoršieho práva — Pravidlo 19 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 2868/95 — Preskúmanie rozhodnutia — Článok 62 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Škoda spočívajúca v nákladoch na právne zastúpenie advokátom — Príčinná súvislosť“

Vo veci T-726/14,

Novar GmbH, so sídlom v Albstadte (Nemecko), v zastúpení: R. Weede, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: S. Hanne, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ktorej predmetom je návrh podaný podľa článku 268 ZFEÚ, ktorým sa žiada o náhradu majetkovej ujmy, ktorá žalobkyni údajne vznikla z dôvodu nákladov na právne zastúpenie advokátom, ktoré vynaložila v rámci konania o odvolaní proti rozhodnutiu námietkového oddelenia údajne prijatého v rozpore s pravidlom 19 ods. 2 písm. a) nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva, a základnými právnymi zásadami,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia E. Buttigieg (spravodajca) a L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín,

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 30. septembra 2016,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, spoločnosť Novar GmbH, je majiteľom medzinárodného zápisu ochrannnej známky, v ktorom je vyznačená Európska únia.
- 2 Dňa 15. júna 2012 podala žalobkyňa na Úrade Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) námietku založenú na tejto ochrannnej známke proti prihláške ochrannnej známky Európskej únie FLEXP. Jazykom námietkového konania bola angličtina.
- 3 Listom z 22. júna 2012 oznámil EUIPO žalobkyni, že jej námietka bola vyhlásená za prípustnú a stanovil jej lehotu, v súlade s článkom 41 ods. 3 druhou vetou nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannnej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ 2009, L 78, s. 1) a s pravidlom 19 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannnej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, 1995, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), na predloženie faktov, dôkazov a pripomienok, ktorými by podporila svoju námietku, najmä dôkaz o skoršom práve, na ktoré sa odvolávala v súvislosti so svojou námietkou.
- 4 Nasledujúca informácia bola *inter alia* odoslaná v tomto liste týkajúcom sa dôkazu o existencii, platnosti a rozsahu ochrany skorších práv uvedených na podporu námietky:

„Ak je námietka založená na starších prihláškach ochranných známk [Európskej únie], namietateľ nemusí predložiť nijaký dôkaz vzťahujúci sa na tieto ochranné známky, keďže Úrad má k dispozícii príslušné informácie vo svojej databáze a odkaz na ňu (CTM-Online) zašle druhému účastníkovi konania. Okrem toho Vás chceme požiadať, aby ste vzali do úvahy, že to isté platí aj v prípade, že je skoršia ochranná známka medzinárodným zápisom, v ktorom je vyznačená [Európska únia], avšak s výhradou, že jazykom konania je angličtina, francúzština alebo španielčina, ktoré sú troma úradnými jazykmi [Svetovej organizácie duševného vlastníctva] (WIPO), a že údaje sú dostupné v týchto troch jazykoch.“
- 5 S účinkom od 1. júla 2012 zmenil EUIPO svoju prax, pokiaľ ide o uplatnenie pravidla 19 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 2868/95 rozhodnutím, že výpisy z databáz EUIPO, CTM-Online už neboli dostatočné ako dôkaz existencie skoršej ochrannnej známky v prípade, keď bola námietka založená na medzinárodnom zápise ochrannnej známky vyznačujúcom Úniu. Táto nová prax je uplatniteľná pre všetky námietky zaslané po 1. júli 2012.
- 6 Dňa 26. októbra 2012 podala žalobkyňa pripomienky na podporu námietky bez toho, aby priložila dôkazy o existencii, platnosti a rozsahu ochrany skoršej ochrannnej známky.
- 7 Rozhodnutím zo 14. mája 2013 zamietlo námietkové oddelenie námietku založenú na pravidle 20 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 z dôvodu, že existencia, platnosť a rozsah ochrany skoršej ochrannnej známky neboli žalobkyňou preukázané.
- 8 Dňa 21. mája 2013 podala žalobkyňa odvolanie na EUIPO proti rozhodnutiu námietkového oddelenia, pričom predložila výpisy z registra EUIPO a Svetovej organizácie duševného vlastníctva (WIPO). Subsidiárne podala žiadosť o uvedenie do pôvodného stavu v súvislosti s lehotou na predloženie dôkazov o skoršej ochrannnej známke.
- 9 Dňa 27. júna 2013 informovalo námietkové oddelenie žalobkyňu a prihlasovateľa napadnutej ochrannnej známky Európskej únie v súlade s článkom 62 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 o svojom zámere vyhovieť odvolaniu z dôvodu, že na rozdiel od toho, čo vyplýva z rozhodnutia zo 14. mája 2013, sa malo uviesť, že skutočnosti, dôkazy a pripomienky boli predložené na podporu námietky.

- 10 Dňa 27. augusta 2013 prijal prihlasovateľ ochrannnej známky Európskej únie opravu v súlade s článkom 62 ods. 2 nariadenia č. 207/2009. Dňa 9. októbra 2013 tajomník odvolacieho senátu informoval žalobkyňu, že námietkové oddelenie opravilo svoje rozhodnutie zo 14. mája 2013, že odvolacie konanie sa skončilo a že poplatok za odvolanie bude nahradený.
- 11 Námietkové konanie pokračovalo a rozhodnutím zo 17. októbra 2013 námietkové oddelenie vyhoveló námietke a zamietlo prihlášku ochrannnej známky Európskej únie. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatné, keďže účastníci konania nepodali opravný prostriedok.
- 12 Listami z 10. februára a 24. marca 2014 požiadala žalobkyňa EUIPO o náhradu škody pri uplatnení článku 118 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 vo výške 2 498 eur z titulu nákladov na právne zastúpenie advokátom spojených s napadnutím rozhodnutia námietkového oddelenia zo 14. mája 2013.
- 13 Listom z 2. mája 2014 EUIPO zamietol žiadosť žalobkyne.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 14 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 26. septembra 2014 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 15 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- uložil EUIPO povinnosť zaplatiť sumu 2 498 eur, zvýšenú o úroky vo výške 5 percent nad základnou úrokovou sadzbou od podania žaloby,
 - uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vrátane nákladov na právne zastúpenie.
- 16 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.
- 17 Na návrh sudcu spravodajcu Všeobecný súd rozhodol o začatí ústnej časti konania a v kontexte opatrení na zabezpečenie priebehu konania podľa článku 89 rokovacieho poriadku najprv požiadal účastníkov konania o predloženie konkrétnych dokumentov a potom im položil písomné otázky, na ktoré mali odpovedať čiastočne pred pojednávaním a čiastočne počas pojednávania.
- 18 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté počas pojednávania 30. septembra 2016.

Právny stav

- 19 Prejednávanou žalobou o náhradu škody sa žalobkyňa domáha získania náhrady majetkovej ujmy pozostávajúcej z nákladov na právne zastúpenie, ktoré vynaložila v rámci odvolania proti rozhodnutiu námietkového oddelenia zo 14. mája 2013 (pozri bod 12 vyššie).
- 20 Žalobkyňa tvrdí, že tri podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti EUIPO na základe článku 118 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 sú v prejednávanej veci splnené. Po prvé, podľa žalobkyne, je rozhodnutie námietkového oddelenia zo 14. mája 2013 protiprávne, predstavuje dostatočne závažné porušenie práva v zmysle judikatúry v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti v rozsahu, v akom sa zakladá na nesprávnom uplatnení pravidla 19 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 2868/95, a bolo prijaté v rozpore so

zásadou dobrej viery a zásadou zákazu konať kontradiktórne. Žalobkyňa v tejto súvislosti zdôrazňuje, že týmto rozhodnutím jej námietka bola zamietnutá z dôvodu, že nepredložila dôkaz existencie, platnosti a rozsahu ochrany skoršej ochrannej známky, hoci podľa informácií, ktoré jej boli zaslané listom z 22. júna 2012 (pozri bod 4 vyššie), tento dôkaz nebol požadovaný v prípade, ako je tento, keď námietka bola založená na medzinárodnom zápise ochrannej známky, v ktorom je vyznačená Európska únia, a keď jazykom konania bola angličtina.

- 21 Po druhé takéto nesprávne uplatnenie práva, ktoré vykonal EUIPO, donútilo žalobkyňu podať odvolanie a spôsobilo škody zodpovedajúce nákladom na právne zastúpenie pri tomto odvolaní.
- 22 Po tretie existuje príčinná súvislosť medzi týmito nákladmi a protiprávnym aktom EUIPO, lebo žalobkyňa bola donútená byť právne zastupovaná advokátom, aby overil zákonnosť rozhodnutia námietkového oddelenia zo 14. mája 2013.
- 23 EUIPO spochybňuje dôvodnosť týchto tvrdení.
- 24 V zmysle článku 340 druhého odseku ZFEÚ musí Únia v súlade so zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov napraviť akékoľvek škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií.
- 25 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie v zmysle článku 340 druhého odseku ZFEÚ z dôvodu protiprávneho konania jej inštitúcií alebo orgánov je podmienený súčasným splnením podmienok, ktorými sú protiprávnosť vytýkaného konania, existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi uvádzaným konaním a údajnou škodou (rozsudok z 29. septembra 1982, *Oleifici Mediterranei/EHS*, 26/81, EU:C:1982:318, bod 16; pozri tiež rozsudok z 9. novembra 2006, *Agraz a i./Komisia*, C-243/05 P, EU:C:2006:708, bod 26 a citovanú judikatúru). Tieto zásady sa *mutatis mutandis* uplatňujú na mimozmluvnú zodpovednosť zo strany Únie v zmysle tohto istého ustanovenia z dôvodu protiprávneho konania a škody spôsobenej niektorým z jej orgánov, ako je napríklad EUIPO, ktorú je tento úrad povinný nahradiť v zmysle článku 118 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (pozri rozsudok z 27. apríla 2016, *European Dynamics Luxembourg a i./EUIPO*, T-556/11, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:248, bod 264 a citovanú judikatúru).
- 26 Je potrebné tiež pripomenúť, že vzhľadom na kumulatívnu povahu týchto podmienok sa žaloba musí zamietnuť ako celok, ak nebola splnená jedna z týchto podmienok bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky (rozsudky z 15. septembra 1994, *KYDEP/Rada a Komisia*, C-146/91, EU:C:1994:329, body 19 a 81, a z 20. februára 2002, *Förde-Reederei/Rada a Komisia*, T-170/00, EU:T:2002:34, bod 37). Súd Únie okrem toho nie je povinný pri skúmaní týchto podmienok sledovať určité poradie (rozsudok Súdneho dvora z 9. septembra 1999, *Lucaccioni/Komisia*, C-257/98 P, EU:C:1999:402, bod 13).
- 27 Všeobecný súd sa domnieva, že je potrebné začať s preskúmaním existencie príčinnej súvislosti medzi údajne protiprávnym konaním EUIPO, teda prijatím rozhodnutia námietkového oddelenia zo 14. mája 2013 a uvádzanou škodou pozostávajúcou z nákladov na právne zastúpenie, ktoré vznikli žalobkyni pri podaní odvolania proti tomuto rozhodnutiu.
- 28 V tejto súvislosti vyplýva z judikatúry, že Únia sa môže považovať za zodpovednú len za škodu, ktorá dostatočne priamo vyplýva z protiprávneho konania dotknutej inštitúcie (rozsudok zo 4. októbra 1979, *Dumortier a i./Rada*, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, EU:C:1979:223, bod 21). Je úlohou žalobkyne, aby predložila dôkaz o existencii takejto súvislosti (rozsudok z 30. januára 1992, *Finsider a i./Komisia*, C-363/88 a C-364/88, EU:C:1992:44, bod 25).

- 29 Žalobkyňa v podstate zdôrazňuje, že existuje priama príčinná súvislosť medzi nákladmi na právne zastúpenie, ktoré vznikli pri podaní odvolania proti rozhodnutiu námietkového oddelenia zo 14. mája 2013, a protiprávnym konaním EUIPO pozostávajúcim v prijatí tohto rozhodnutia, keďže bola nútená použiť právne zastúpenie advokátom, aby overil zákonnosť tohto rozhodnutia, najmä z dôvodov povinnosti maximálne znížiť škody.
- 30 EUIPO pripomína, že v súlade s článkom 92 nariadenia č. 207/2009 zastúpenie advokátom nie je v konaní pred EUIPO povinné. Ak je však takéto zastúpenie zabezpečené, ustanovenia nariadenia č. 207/2009 a nariadenia č. 2868/95 regulujú rozdelenie a stanovenie nákladov na právne zastúpenie advokátom. Podľa EUIPO preto konanie podľa článku 118 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 nie je možné na účely uplatňovania nákladov na zastupovanie v odvolacom konaní na oddeleniach EUIPO, keďže by sa tak mohli obísť komplexné pravidlá nariadenia č. 207/2009 o rozdelení a stanovení nákladov.
- 31 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že keďže zastúpenie advokátom alebo poradcom v rámci konania pred podaním žaloby nie je povinné, neexistuje príčinná súvislosť medzi údajnou škodou, teda nákladmi na takéto zastúpenie a prípadným konaním, ktoré možno vytýkať dotknutej inštitúcii alebo orgánu. Hoci dotknutej osobe nie je možné zakázať hľadať právnu pomoc už v tejto fáze konania, ide o jej vlastné rozhodnutie a dotknutá inštitúcia alebo orgán nemôžu za toto rozhodnutie zodpovedať (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. marca 1978, Herpels/Komisia, 54/77, EU:C:1978:45, body 46 až 49; z 28. júna 2007, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, C-331/05 P, EU:C:2007:390, body 24 až 29, a z 8. júla 2008, Franchet a Byk/Komisia, T-48/05, EU:T:2008:257, body 415 a 416).
- 32 V prejednávanom prípade je zjavné z článku 92 nariadenia č. 207/2009, že zastúpenie advokátom pred oddeleniami EUIPO nie je povinné pre účastníka konania, ako je žalobkyňa, ktorý má svoje bydlisko, svoje sídlo alebo svoj skutočný a fungujúci priemyselný alebo obchodný podnik na území Únie. Náklady vyplývajúce z právneho zastúpenia advokátom preto v prejednávanom prípade vznikli žalobkyni z jej vlastnej voľby a nemôžu byť priamo pripísané EUIPO. Príčinná súvislosť medzi údajne protiprávnym konaním EUIPO a nákladmi za právne zastúpenie advokátom, ktoré vznikli žalobkyni na účely odvolacieho konania, teda neexistuje.
- 33 Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého bola povinná byť zastúpená advokátom, aby mohla napadnúť rozhodnutie námietkového oddelenia zo 14. mája 2013 na účely „maximálneho zníženia škôd“, nie je spôsobilé spochybniť tento záver. Týmto tvrdením žalobkyňa uvádza, že príčinná súvislosť existovala medzi konaním inštitúcie a uvádzanou škodou, a tvrdí, že preukázala náležitú starostlivosť tým, že prijala potrebné opatrenia na obmedzenie prípadnej škody a nenarušila tak príčinnú súvislosť vlastným konaním (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. marca 1990, Grifoni/Komisia, C-308/87, EU:C:1990:134, body 16 a 17, a z 19. mája 1992, Mulder a i./Rada a Komisia, C-104/89 a C-37/90, EU:C:1992:217, bod 33). V prejednávanom prípade však práve príčinná súvislosť neexistuje. Otázka, či využitím právneho poradenstva advokátom žalobkyňa obmedzila rozsah prípadnej škody, je teda v prejednávanom prípade irelevantná.
- 34 V zmysle toho, čo bolo uvedené vyššie a pri zohľadnení kumulatívnej povahy podmienok vzniku mimozmluvnej zodpovednosti inštitúcií, orgánov a úradov Únie je potrebné zamietnuť žalobu o náhradu škody v celom rozsahu, v akom žalobkyňa nepreukázala existenciu príčinnej súvislosti medzi údajne protiprávnym konaním EUIPO a uvádzanou škodou bez toho, aby bolo potrebné preskúmať iné podmienky vzniku tejto zodpovednosti.
- 35 Na účely úplnosti je potrebné tiež zdôrazniť, ako uviedol EUIPO, že hoci zastúpenie advokátom nie je povinné v konaniach pred EUIPO, článok 85 nariadenia č. 207/2009 a pravidlo 94 nariadenia č. 2868/95 upravujú pravidlá týkajúce sa rozdelenia nákladov, ako aj tarifných limitov nahraditeľných trov, ak účastník konania určí zástupcu. Ako však správne uvádza žalobkyňa a súhlasí s tým, v podstate, aj EUIPO, tieto ustanovenia sa uplatnia iba v námietkovom konaní a týkajú sa iba rozdelenia trov medzi účastníkmi konania v tomto konaní.

- 36 V tejto súvislosti je potrebné rovnako uviesť, ako tiež zdôrazňuje EUIPO, že žiadne ustanovenie nariadenia č. 207/2009 ani nariadenia č. 2868/95 neupravuje náhradu nákladov za právne zastúpenie advokátom, ktoré vznikli pri odvolaní, v ktorom oddelenie, ktoré prijalo napadnuté rozhodnutie, rozhodne, ako je to v prejednávacom prípade, o preskúmaní rozhodnutia v súlade s článkom 62 nariadenia č. 207/2009. Osobitne žiadne ustanovenie týchto nariadení negarantuje účastníkovi, ktorý mal úspech vo veci, náhradu nákladov zastúpenia advokátom v takomto konaní od EUIPO. Predpokladá sa iba vrátenie poplatkov za odvolanie upravené v pravidle 51 písm. a) nariadenia č. 2868/95, podľa ktorého oddelenie, ktorého rozhodnutie je napadnuté, nariaďuje vrátenie poplatkov za odvolanie, ak sa dovoľuje preskúmanie rozhodnutia v súlade s článkom 61 alebo článkom 62 nariadenia č. 207/2009. V prejednávacom prípade žalobkyňa nespochybňuje, že poplatky za odvolanie boli nahradené EUIPO.
- 37 Z vyššie uvedeného vyplýva, že povoliť žalobkyni náhradu nákladov za právne zastúpenie advokátom, ktoré jej vznikli pri odvolaní proti rozhodnutiu námietkového oddelenia zo 14. mája 2013, by viedlo k obídeniu systému nákladov za právne zastúpenie upraveného nariadením č. 207/2009 a nariadením č. 2868/95 (pozri analogicky rozsudok z 8. novembra 2011, *Idromacchine a i./Komisia*, T-88/09, EU:T:2011:641, bod 100 a citovanú judikatúru).
- 38 Túto žalobu preto treba zamietnuť.

O trovách

- 39 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 135 ods. 2 tohto rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže účastníkovi konania uložiť povinnosť nahradiť časť alebo celé trovy konania, aj keď mal vo veci úspech, pokiaľ to odôvodňuje jeho správanie vrátane správania pred podaním žaloby, najmä ak druhému účastníkovi konania spôsobil vznik trov konania, ktoré Všeobecný súd považuje za bezdôvodne alebo úmyselne spôsobené.
- 40 Podľa judikatúry je potrebné uplatnenie tohto ustanovenia, keď inštitúcie alebo orgány Únie spôsobili čiastočne svojím správaním vznik sporu [pozri rozsudok z 8. júla 2015, *European Dynamics Luxembourg a i./Komisia*, T-536/11, EU:T:2015:476, bod 391 (neuverejný) a citovanú judikatúru].
- 41 V prejednávacom prípade EUIPO nespochybňuje, že list z 22. júna 2012 adresovaný žalobkyni obsahuje informácie, podľa ktorých ak je námietka dôvodná, ako je to v prejednávacom prípade, pri medzinárodnom zápise ochrannnej známky, v ktorom je vyznačená Európska únia, a ak bol jazyk konania, ako v prejednávacom prípade, angličtina, namietajúca strana nemusela predložiť žiadny dôkaz o tomto skoršom práve. Táto informácia je okrem toho v súlade s platnou praxou EUIPO, pokiaľ ide o námietky podané, ako námietka žalobkyne, pred 1. júlom 2012, čo EUIPO nespochybnil. Napriek tejto informácii a tejto praxi však námietkové oddelenie zamietlo námietku predloženú žalobkyňou práve preto, lebo existencia, platnosť a rozsah ochrany skoršej ochrannnej známky neboli preukázané žalobkyňou.
- 42 Takéto konanie EUIPO viedlo žalobkyňu k podaniu odvolania proti rozhodnutiu námietkového oddelenia zo 14. mája 2013. Žalobkyňa nebola schopná získať späť náklady spojené s jej zastúpením advokátom pri tomto odvolaní podľa nariadenia č. 207/2009 a nariadenia č. 2868/95, ako to vyplýva z bodov 35 a 36 vyššie, a bola oprávnená dospieť k názoru, že žaloba o náhradu škody predstavuje jediný spôsob ako získať náhradu týchto nákladov od EUIPO.
- 43 Podanie tejto žaloby má svoj pôvod v správaní sa EUIPO počas konania pred ním. Bez ohľadu na skutočnosť, že sa táto žaloba zamietla, došlo k správne posúdeniu okolností prejednávaneho prípadu, keď bolo prijaté rozhodnutie, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. Spoločnosť **Novar GmbH** a Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) znášajú každý svoje vlastné trovy konania.

Kanninen

Buttigieg

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 17. februára 2017.

Podpisy